

Manifeste pour une Nouvelle Europe

L'observation géométrique de la carte du continent européen étendu de l'Atlantique à l'Oural, révèle qu'une droite correspondant à la grande diagonale d'un polygone relie Paris, Berlin et Moscou. Son milieu se trouve quelque part entre Pologne et Biélorussie, c'est-à-dire symboliquement sur la frontière de l'Union européenne et du monde russe.

Plus frappant encore : si l'on cherche le point d'équilibre géométrique de ce même polygone, on s'aperçoit que la médiatrice reliant le centre du polygone au milieu de son flanc sud se trouve en Serbie. Cet équilibre géométrique semble donc confirmer les nécessités géopolitiques d'un partenariat quadripartite qui lierait les deux principales puissances d'Europe de l'Ouest à la Russie et son alliée traditionnelle serbe dont elle fut à maintes reprises au cours des siècles garante de la survie. Cette dernière, à la fois géographiquement, démographiquement et culturellement européenne partage cependant avec la Russie une sorte d'homologie religieuse et linguistique qui lui confère une position essentielle entre Ouest et Est.

Dans un contexte nouveau de retour de la Guerre froide et de recherche d'un monde multipolaire, l'Europe de l'Ouest, singulièrement la France et l'Allemagne, doivent se souvenir qu'elles n'ont pu réellement exister de 1945 à nos jours que dans les courtes périodes où elles s'étaient partiellement affranchies de la tutelle atlantique, à l'instar de la politique gaullienne ou de la guerre américano-irakienne de 2003. Toutes les puissances européennes en quête de liberté ont vocation à s'associer à la France et l'Allemagne pour ériger la plus grande Europe, au premier rang desquelles l'Italie, matrice de tout ce qui fut grand en Europe et sans qui cette Europe serait seule.

L'essoufflement politique et financier de l'Union européenne, les souhaits multiples et nouveaux des peuples européens de recouvrer une maîtrise de leur destin national, les tensions apparaissant en Europe orientale, le retour au premier plan d'une Russie étatique réorganisée et sure d'elle-même, tous ces éléments appellent à un réaménagement des relations internationales sur le continent européen qui devra inclure la Russie comme partenaire respectable.

Pour cette raison, les fondations signataires du présent manifeste déclarent s'engager à créer entre elles et entre leur pays respectif les conditions d'un rapprochement et d'une coopération politique, économique et culturelle.

A Paris, le 25 novembre 2014

Манифест новой Европы

Геометрические измерения карты европейского континента от Атлантики до Урала, показывают, что прямая, соответствующая диагонали европейского многоугольника соединяет Париж, Берлин и Москву. Середина находится где-то между Польшей и Беларусью, то есть на символической границе Европейского Союза и русскоговорящего мира.

Еще более поразительно, что если кто-то ищет геометрическую точку равновесия на этом многоугольнике, он заметит, что срединный перпендикуляр, соединяющий центр многоугольника и середину её южной стороны, находится в Сербии. Эта точка равновесия (находящаяся в Сербии) подтверждает геополитическую необходимость партнёрства четырёх сторон, соединяющих две основных западноевропейских державы с Россией и её традиционным союзником Сербией, для которой Россия, в течение многих веков, является гарантией выживания. Сербия, относясь географически, демографически и культурно к Европе, имеет с Россией религиозную и языковую общность, что и ставит эту страну на ключевую позицию между Востоком и Западом.

В новом контексте возвращения холодной войны и поиска многополярного мира, Западная Европа, особенно Франция и Германия, должны помнить, что они были в состоянии существовать как независимые государства в короткий период с 1945 по сегодняшний день, будучи частично освобождены от опеки Атлантического альянса, благодаря политике Шарля де Голля и неучастию Франции в американо - иракской войне в 2003 году. Все европейские державы, ищущие независимости, призваны присоединиться к Франции и Германии, чтобы построить великую Европу, в авангарде которой находится Италия, страны, которая является матрицей европейской культуры, и без чего эта новая Европа осталась бы в одиночестве.

Политическое и финансовое замедление в странах Европейского Союза, многочисленные стремления европейских народов в определении своей национальной судьбы, напряженность, проявившаяся в Восточной Европе, возвращение на передний план России, реорганизованной на государственном уровне и уверенной в себе, все это требует перестройки международных отношений на европейском континенте и интеграции России как уважаемого и достойного партнера.

По этим причинам, все, подписавшие данный манифест, дают обязательство создать между ними и между их странами условия для сближения и политического, экономического и культурного сотрудничества.

Париж, 25 ноября 2014

Манифест за Нову Европу

Геометријска анализа географске карте европског континента, који се простире од Атлантика до Урала, показује да Париз, Берлин и Москву повезује једна права која изгледа као велика дијагонала неког многоугаоника. Средина те праве налази се негде између Пољске и Русије, односно симболички гледано, на граници Европске уније и руског света.

И нешто још занимљивије: ако потражимо тачку геометријске равнотеже овог многоугаоника, приметимо да се права која повезује центар многоугаоника са средином његове јужне стране налази у Србији. Ова геометријска равнотежа као да потврђује геополитичку неопходност четвоространог партнерства, које би повезало две највеће западноевропске силе са Русијом и њеном традиционалном савезницом Србијом, којој је у више наврата током векова помогла да опстане. Србија с једне стране географски, демографски и културно припада Европи, док је, с друге стране, за Русију везује нека врста религијског и језичког јединства, што јој обезбеђује јединствену позицију између Истока и Запада.

У новом контексту обнављања Хладног рата, и трагања за једним мултиполарним светом, западна Европа, првенствено Француска и Немачка, треба да имају на уму да су, од 1945. на овамо, истински постојале једино у кратким периодима у којима су биле делимично ослобођене атлантског турства, као у време де головске политике, или америчко-ирачког рата 2003. године. Све европске снаге у потрази за слободом упућене су на Француску и Немачку да би се утемељила највећа Европа, а међу њима у првом реду Италија, матрица свега што је било велико у Европи и без које би та Европа била сама.

Финансијски и политички замор Европске уније, умножене и нове жеље европских народа да поново узму своју националну судбину у своје руке, тензије које се појављују у источној Европи, Русија која изнова избија у први план, са реорганизованом државом, сигурна у себе - сви ови фактори позивају на реорганизовање међународних односа на европском континенту, у којима би Русија добила улогу уваженог партнера.

Због тога се фондације које потписују овај манифест обавезују да ће се залагати за стварање услова, између себе и међу својим земљама, за међусобно приближавање и за политичку, економску и културну сарадњу.

У Паризу, 25. новембра 2014.

MANIFESTO PER UNA NUOVA EUROPA

L'osservazione geometrica della carta del continente europeo, inteso dall'Atlantico agli Urali, rivela che una retta corrispondente alla diagonale di un poligono collega Parigi, Berlino e Mosca. Il suo centro si trova da qualche parte tra la Polonia e la Bielorussia, cioè, simbolicamente, dove si colloca la frontiera tra l'Unione europea e il mondo russo.

Ancora più sorprendentemente: se si cercasse il punto d'equilibrio geometrico di questo stesso poligono, si scoprirebbe che l'asse che collega il centro del poligono alla metà del suo fianco sud, si trova in Serbia. Questo equilibrio geometrico, dunque, sembra confermare la necessità geopolitica di un partenariato quadripartito che legherebbe le due principali potenze dell'Europa occidentale alla Russia ed al suo tradizionale alleato serbo, del quale, nel corso dei secoli essa fu a più riprese garante della sopravvivenza. La Serbia, inoltre, europea sotto il profilo geografico, demografico e culturale, partecipa per altro verso con la Russia di una certa omogeneità religiosa e linguistica che gli conferisce un ruolo strategico nei rapporti tra est ed ovest.

In un contesto come quello attuale che vede il ritorno ad un clima da Guerra Fredda e il tentativo di costruire un mondo multipolare, l'Europa occidentale, ma, più precisamente, la Francia e la Germania devono ricordare che esse non hanno potuto realmente esistere dal 1945 ai giorni nostri come entità davvero autonome che in periodi estremamente brevi, durante i quali si sono parzialmente affrancate dalla tutela atlantica, ovvero durante lo svilupparsi della politica gollista e in occasione della guerra tra Iraq e Stati Uniti del 2003. Tutte le potenze europee in cerca di libertà tendono ad associarsi alla Francia ed alla Germania per costruire una Grande Europa, innanzitutto l'Italia da dove prese origine tutto ciò che fu grande in Europa e senza la quale la nuova Europa non potrebbe esistere.

L'affanno politico e finanziario dell'Unione europea, il desiderio, nuovo e multiforme, dei popoli europei di riscoprirsi padroni del proprio destino nazionale, le tensioni emerse in Europa orientale, il ritorno da protagonista sulla scena mondiale di una Russia riorganizzata politicamente e sicura di sé, tutti questi elementi, invitano ad una riorganizzazione delle relazioni internazionali sul continente europeo che dovrà includere la Russia in qualità di partner a pieno titolo.

Per questa ragione le fondazioni che sottoscrivono il presente manifesto dichiarano di impegnarsi a creare, tra loro e tra i loro rispettivi paesi, le condizioni di un riavvicinamento e di una cooperazione politica, economica e culturale.

Parigi, il 25 novembre 2014